

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobkyně: **FAIR PLAY HOLDING, s.r.o.**
sídlem Jeronýmova 62/24, 460 07 Liberec

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 27. 4. 2020, č. j. 17451-2/2020-900000-312,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Původní žalobkyně, společnost VIKTORIAPLAY, a.s., se domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 4. 3. 2020, č. j. 485432/2019-6100000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla původní žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění zákona č. 111/2019 Sb. (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se měla dopustit tím, že v rozporu s § 66 odst. 2 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

o hazardních hrách umístila na budově herny VIKTORIAPLAY, 9. května 185/226, 268 01 Hořovice (dále jen „herna“) minimálně ke dni 3. 9. 2019 graficko-slovní reklamu na provozování hazardních her, a to ve formě opakovaného slovního označení „VIKTORIAPLAY“ spolu s vyobrazením čtyřlístku (dále též „logo“) na každém ze tří oken herny a na jejím vstupu. Za uvedené jednání byla původní žalobkyni uložena pokuta ve výši 15 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. V průběhu řízení soud zjistil, že původní žalobkyně zanikla bez likvidace v důsledku fúze s žalobkyní. Soud proto usnesením ze dne 15. 11. 2021, č. j. 51 Af 40/2020 - 28, rozhodl, že namísto původní žalobkyně bude v řízení dále pokračováno se žalobkyní uvedenou v záhlaví, která se stala její právní nástupkyní. Žalobkyně tak vstoupila do řízení namísto původní žalobkyně coby dosavadního účastníka a převzala stav řízení, jaký tu byl v době jejího nástupu [§ 107 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud proto v dalších částech odůvodnění tohoto rozsudku označuje podání činěná žalující stranou jako podání žalobkyně, byť fakticky tato podání činila původní žalobkyně. Soud dále pro úplnost zdůrazňuje, že v důsledku výmazu původní žalobkyně z obchodního rejstříku došlo současně i k zániku plné moci udělené advokátovi původní žalobkyně [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 11. 4. 2003, čj. 6 A 11/2000 - 47), proto vychází z toho, že žalobkyně je v tomto řízení nadále nezastoupena.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně v žalobě namítá, že předmětný přestupek nespáchala, jelikož na budově herny umístila pouze svůj název (obchodní firmu – pozn. soudu) s logem, který má zaregistrovaný jako ochrannou známku. Podle žalobkyně se nejedná o nápisy, znázornění ani symboly, které by bylo možné považovat za reklamu či propagaci na provozování hazardních her. Žalobkyně pokládá orgány celní správy provedený výklad § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách za nepřiměřeně přísný, přepjatě formalistický, extenzivní a odporující smyslu a účelu regulace hazardních her, jelikož provozovateli herny nelze zakázat, aby na ve veřejně přístupných částech budovy umísťoval svůj název a logo, které hazardní hry nijak nepropagují. Žalobkyně zdůrazňuje, že § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách nezakazuje jakoukoliv reklamu (např. uvedení loga obchodní společnosti), ale pouze reklamu na provozování hazardních her. Žalobkyně má dále za to, že i pokud by umístění jejího názvu a loga na budově herny bylo považováno za reklamu ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 450/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 299/2017 Sb. (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), nejednalo by se o zakázanou reklamu na hazardní hry.
4. Žalobkyně dále považuje napadené i prvostupňové rozhodnutí za nepřezkoumatelná a vnitřně rozporná. Zejména upozorňuje, že i celní úřad připustil, že na polepech herny nebyly použity explicitní symboly související s provozováním hazardních her. Žalobkyně rovněž brojí proti závěru celního úřadu, že se měla předmětného přestupku dopustit „zejména opakovaným užitím [loga, přičemž pokud by použila] uvedené logo pouze jednou, a to na vstupu do herního prostoru, nepovažoval by to celní úřad za porušení předmětné normy.“ Žalobkyně pokládá tento závěr celního úřadu za svévolný, jelikož nadbytečné (vícenásobné) umístění názvu s logem, který nepropaguje hazardní hry, zákon o hazardních hrách nepostihuje. Podle žalobkyně dále orgány celní správy dostatečně nevypořádaly její námitky proti kontrolním zjištěním, jejichž součástí byly i extenzivní výklady a domněnky, které nemají oporu ve skutečně zjištěném stavu a které byly následně převzaty do prvostupňového a napadeného rozhodnutí.

5. Žalobkyně dále namítá neurčitost výroku prvostupňového rozhodnutí, který nepřesně vymezuje dobu trvání přestupku slovem „minimálně“. V tomto ohledu žalobkyně odkazuje na rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009 - 65.
6. Žalobkyně rovněž namítá, že v daném případě nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Z pořízené fotodokumentace je totiž podle žalobkyně zjevné, že nápisy v kombinaci s jejím logem byly na polepech oken, které zabraňují nahlížení do vnitřních prostor herny, provedeny pouze malým písmem, a proto jejich umístění nemohlo být společensky škodlivé.
7. Žalobkyně se dále pozastavuje nad tím, že označování provozoven s technickými hrami je orgány celní správy posuzováno natolik přísně, když provozovatelé hazardních her jiného charakteru (např. loterie) mohou své budovy a prostory související s poskytováním služeb (např. prodejní místa) označovat poutači, světelnými znamení a cedulemi se svým názvem a logem zcela libovolně. V tomto ohledu žalobkyně pokládá postup orgánu celní správy za diskriminační a znevýhodňující provozovatele technických her.
8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě rekapituluje nosné závěry napadeného rozhodnutí, na nichž setrvává.

III. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

9. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
10. Dne 3. 9. 2019 provedla hlídka celního úřadu v herně žalobkyně kontrolu, při níž zjistila, že vstupní dveře a tři okna herny jsou opatřeny barevnými polepy s hvězdami, na kterých jsou umístěny nápisy „VIKTORIAPLAY“ společně se symbolem čtyřlístku (protokol ze dne 16. 10. 2019, č. j. 350009/2019-610000-61). Hlídce celního úřadu vzniklo důvodné podezření, že předmětnými polepy žalobkyně v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách nedovoleně propagovala provozování hazardních her. Podle pořízené fotodokumentace vypadaly polepy na oknech a vstupních dveřích do herny následovně:

11. Proti protokolu o kontrole uplatnila žalobkyně námitky, ve kterých argumentovala zejména tím, že na ochranných foliích na vnějším plášti budovy jsou pouze malým písmem

vyobrazeny její název a grafické symboly hvězd nesouvisející s herním prostorem ani provozováním hazardních her. Celní úřad námitky zamítl s tím, že opakované zobrazení názvu a loga žalobkyně evokuje vazbu na provozování hazardních her, a jedná se tak o nedovolenou reklamu (vyřízení námitek ze dne 25. 11. 2019, č. j. 350009-9/2019-610000-61).

12. Dne 9. 12. 2019 vydal celní úřad příkaz, jímž žalobkyni uznal vinnou ze spáchání předmětného přestupku. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně odpor.
13. V průběhu přestupkového řízení si celní úřad opatřil vyobrazení ochranné známky žalobkyně zapsané v rejstříku ochranných známek pod č. 368977 (č. přihlášky 545703) a snímky webových stránek žalobkyně (www.victoriaplay.cz), na nichž jsou zobrazeny její provozovny v Mostě, Klášterci nad Ohří, Plané a Hrádku nad Nisou.
14. Dne 4. 3. 2020 vydal celní úřad prvostupňové rozhodnutí, v němž shledal, že ačkoliv žalobkyně neumístila na své provozovně žádné „*explicitní symboly související s provozováním hazardních her (karty, žetony apod.)*“, užila takových prvků, které jsou pro jí provozované herní prostory (např. v Mostě, Klášterci nad Ohří, Plané či Hrádku nad Nisou) typické. Podle celního úřadu tyto prvky implicitně vedou k „*propagaci herního prostoru, tedy lákají k návštěvě osob kolemjdoucích, ať již způsobem jejich vizualizace, četnosti užívání či vazbě na službu spočívající v provozování hazardní hry, resp. vazbě na provozovatele hazardních her, anebo jejich kombinací.*“ Celní úřad dále podotkl, že se žalobkyně předmětného přestupku dopustila zejména opakovaným užitím loga na štítu herny, přičemž pokud by neumístila své logo na budovu celkem osmkrát, ale pouze jednou při vstupu do herního prostoru, nepovažoval by to za porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž argumentovala v zásadě obdobně jako později v žalobě.
16. Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách obsahuje absolutní zákaz jakékoliv formy propagace provozování hazardních her nebo získání výher, přičemž zdůraznil, že primárním účelem nápisů a symbolů na budově herny byla právě podpora podnikatelské činnosti žalobkyně, která dlouhodobě spočívá v provozování hazardních her. V tomto ohledu žalovaný podotkl, že žalobkyně na svých webových stránkách uvádí, že patří k předním provozovatelům videoloterních terminálů v České republice. Podle žalovaného lze označení „VIKTORIAPLAY“ se symbolem červeného čtyřlístku vizuálně snadno spojit s provozováním hazardních her, což v případě vícenásobného vyobrazení představuje nedovolenou reklamu. Žalovaný upozornil, že pokud si žalobkyně jako obchodní firmu, resp. ochrannou známku zvolila kombinací výrazů a symbolů, která souvisí s provozováním hazardních her, musí s takovým označením nakládat velmi obezřetně. Podle žalovaného slovo „VIKTORIA“ jasně evokuje slovo „victory“, tedy vítězství, případně bohyni vítězství Victorii, slovo „PLAY“ znamená hru (příp. hrát si, zahrát si) a čtyřlístek jednoznačně symbolizuje štěstí, a proto se objektivně jedná o formu propagace hazardních her. Na podporu své argumentace žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2020, č. j. 30 Af 32/2019-43.

IV. Posouzení věci soudem

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

18. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož žalovaný vyslovil s tímto postupem souhlas a žalobkyně ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělila, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasila (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
19. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Vzhledem k velmi obecné formulaci této námítky soud konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí (ve spojení s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí, srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25) je zřejmé, z jakého skutkového stavu orgány celní správy vycházely, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že na odvolací námitky (resp. námitky žalobkyně proti kontrolním zjištěním) bylo dostatečným způsobem reagováno, byť způsobem pro žalobkyni nepřiznivým (viz str. 4 - 10 napadeného rozhodnutí). Napadené rozhodnutí je tudíž plně přezkoumatelné.
20. Mezi účastníky není sporné, že žalobkyně umístila svůj název a logo na budově herny, a to celkem osmkrát na polepech oken a vstupních dveří do herny. Jádrem sporu v posuzované věci je otázka, zda vícečetné umístění názvu a loga žalobkyně na budově herny lze kvalifikovat jako reklamu (či jakoukoliv jinou formu propagace) na provozování hazardních her nebo získání výher.
21. Podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách „[p]rávnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost podle § 65 nebo 66“.
22. Podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách „[n]a budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.“
23. Pojem reklamy legálně definuje § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy, podle kterého se reklamou „rozumí oznámení, předvedení či jiná prezentace šířená zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, **propagaci ochranné známky**, pokud není dále stanoveno jinak“ (zvýraznění doplněno zde i dále soudem). Jelikož zákon o hazardních hrách vlastní vymezení reklamy neobsahuje, uplatní se subsidiárně právě citovaného ustanovení.
24. Z uvedeného vyplývá, že se reklamou rozumí jakákoliv veřejná prezentace, jejíž cílem je propagace podnikatelské činnosti určitého subjektu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 19. 11. 2015, č. j. 2 As 218/2015-62, a ze dne 14. 12. 2017, č. j. 9 As 54/2017-98). Podpora podnikatelské činnosti může být realizována mnohými způsoby, mezi něž lze mj. zařadit propagaci ochranné známky ve smyslu § 1a zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění zákona č. 286/2018 Sb. Právě prostřednictvím ochranné známky se totiž její vlastník snaží odlišit své výrobky nebo služby od výrobků nebo služeb jiných osob. Pro naplnění samotné definice reklamy přitom není podstatné, jaké jsou pohnutky šířitele reklamy k této činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2010, č. j. 5 As 48/2009 -76).

25. Celní úřad správně upozornil na to, že provedení nápisu a loga na budově herny bylo snadno zaměnitelné s ochrannou známkou žalobkyně, neboť je odlišovalo pouze barevné provedení. Zatímco ochranná známka je kombinací červeného čtyřlístku a černočerveného nápisu VIKTORIAPLAY, na tmavých polepech herny byl tento nápis proveden (zřejmě z důvodu vyšší kontrastnosti) bíločerveně. Soud se proto ztotožňuje s úvahou orgánů celní správy, že vícečetným umístění svého názvu a loga (fakticky ochranné známky) na budově herny žalobkyně veřejně propagovala svou podnikatelskou činnost, a jednalo se tudíž o reklamu. Jiný účel umístění názvu a loga (ochranné známky) společnosti na veřejně přístupném místě, než je snaha o upoutání pozornosti kolemjdoucích a uvedení ve větší známost, soud nepovažuje za dost dobře myslitelný.
26. Soud se dále zabýval otázkou, zda se reklama umístěná na budově herny týkala provozování hazardních her či získání výher.
27. Žalobkyni lze dát za pravdu, že § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách nezakazuje umisťovat na budovy heren jakoukoliv reklamu, ale pouze reklamu související s provozováním hazardních her. Takový výklad ostatně odpovídá smyslu a účelu zákona o hazardních hrách, jímž je mj. *„eliminace potencionálních negativních rizik vůči osobám, které se hazardních her primárně neúčastní, omezení týkající se venkovního vzhledu herního prostoru a možnosti nahlížení zvenku do těchto prostor“* (důvodová zpráva k § 66 zákona o hazardních hrách). Cílem přísnější regulace reklamy na budovách heren a jejich veřejně přístupných vnitřních částech je tak především snížení dostupnosti (resp. atraktivitu) hazardních her pro širokou veřejnost, a tím i eliminace sociálně patologických jevů spojených s jejich provozováním. Zjednodušeně řečeno, zákaz obsažený v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách má zabránit tomu, aby reklama v bezprostřední blízkosti herního prostoru jakkoliv lákala veřejnost ke vstupu do herny či kasina a podněcovala ke hraní hazardních her. Tento zákaz je přitom ve vztahu speciality k obecné úpravě regulace reklamy, která za určitých podmínek reklamu na provozování hazardních her připouští (srov. § 5j zákona o regulaci reklamy a rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32, body 15 a 24).
28. Orgány celní správy přesvědčivě vysvětlily důvody, pro které lze název a logo žalobkyně vizuálně lehce spojit s provozováním hazardních her. Soud se ztotožňuje s jejich hodnocením, že spojení slov „vítězství“ (lat. victoria, angl. victory), „hrát“ (angl. play) a loga čtyřlístku jakožto symbolu štěstí snadno evokuje provozování hazardních her, v nichž o výhře či prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda. Soud dále dodává, že je-li zmiňované spojení „victoriaplay“ s logem čtyřlístku (navíc provedené vizuálně výrazně ve formě červeno-bílé textury na tmavém podkladě), umístěno v úrovni zorného pole průměrného kolemjdoucího (zejména v případě spodních polepů) a navíc osmkrát na různých místech exteriéru provozovny situované na veřejné městské ulici, pak v daném kontextu je podbízivost sdělení a cílení na podvědomí kolemjdoucích výrazně vyšší, než pokud by šlo jen o izolované sdělení obchodní firmy žalobkyně či její ochranné známky (loga čtyřlístku). Z tohoto důvodu soud nemůže přisvědčit argumentaci žalobkyně, že jde jen o prosté umístění jejího názvu a loga na budově herny, které by nemělo povahu reklamy.
29. Soud připouští, že si lze jistě představit explicitnější propagaci hazardních her (např. nápisy výslovně nabádající k jejich hraní nebo symboly karet, žetonů, kostek či herních „válců“). Pro porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách však postačuje, pokud reklama na budově herny vybízí k hraní hazardních her i nenápadnějším způsobem, jako je tomu v nyní posuzovaném případě. Míra „přímocarosti“, s jakou reklama vybízí k hraní hazardních her, totiž ovlivňuje pouze hodnocení povahy a závažnosti spáchaného přestupku při úvahách

o určení druhu a výměry správního trestu [srov. § 37 písm. a) a § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“)], nikoliv však otázku naplnění skutkové podstaty a vzniku odpovědnosti za přestupek. V tomto ohledu soud nespatřuje v úvahách celního úřadu (viz str. 3 a 4 prvostupňového rozhodnutí) jakýkoliv vnitřní rozpor. Lze totiž důvodně očekávat, že i méně nápadná reklama na provozování hazardních her nebo získávání výher umístěná na budovách či ve veřejně přístupných vnitřních částech budov, ve kterých se herní prostor nachází, působí na všechny osoby pohybující se v daném místě, a může je tak nepřímou podněcovat k hraní hazardních her, popř. působit na jejich podvědomí. Zcela nepochybně je pak taková reklama způsobilá oslovit (aktivizovat) stávající klientelu herny nebo osoby náchylné k patologickému hráčství.

30. Orgány celní správy rovněž správně podotkly, že žalobkyně propagováním svého názvu a loga zjevně podporovala své podnikání, jímž je dlouhodobě právě provozování hazardních her. I pokud by ochranná známka žalobkyně sama o sobě přímo neevokovala provozování hazardních her (např. by obsahovala zcela neutrální slova a symboly), již pouhá skutečnost, že taková ochranná známka je pro žalobkyni jakožto známého provozovatele hazardních her typická, dostatečně odůvodňuje závěr, že reklama umístěná na budově herny má relevantní souvislost s provozováním hazardních her (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2020, č. j. 30 Af 32/2019-43, bod 44).
31. Jak soud již naznačil, pro posouzení dané věci považuje za významnou též skutečnost, že nápisy a loga žalobkyně byly na budově herny umístěny celkem osmkrát, tedy způsobem podstatně přesahujícím pouhou označovací a informační povinnost (srov. § 66 odst. 1 a § 67 odst. 2 zákona o hazardních hrách). Právě opakovaným umístěním reklamy na budovu herny totiž žalobkyně umocnila její propagační funkci (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32, bod 15, a rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019-106, bod 46, a ze dne 23. 2. 2021, č. j. 57 Af 33/2019-68, bod 34). Soud v této souvislosti považuje za smysluplný závěr celního úřadu, že pokud by žalobkyně umístila svou ochrannou známku pouze jednou na vstupních dveřích do herny (a to v nikoliv nadměrném či nápadném provedení, které by odpovídalo celkovému vzhledu budovy), nejednalo by se o porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Bylo by totiž v rozporu se smyslem a účelem předmětné normy, aby byli provozovatelé herních prostor sankcionováni za pouhé plnění své informační povinnosti ve smyslu § 66 odst. 1 písm. a) zákona o hazardních hrách. Soud připomíná, že v případě provozovny žalobkyně jde o kombinaci několika faktorů – tedy četnosti umístění (osmkrát), vizuální koncepce (červeno-bílá na tmavém pozadí) a lokalizace (exteriér viditelný z městské ulice), jejichž vzájemná kombinace umocňuje sílu symboliky loga čtyřlístku spojeného se slovy s významem „vítězství“ a „hrát“.
32. Za zcela lichou soud považuje námitku žalobkyně, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí nebyl dostatečně určitě vymezen čas spáchání přestupku. Žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání předmětného přestupku „*minimálně*“ (tedy nejméně, nejpozději) ke dni 3. 9. 2019. Pakliže orgánům celní správy nebyl znám okamžik, kdy žalobkyně vyvolala protiprávní stav (srov. § 9 zákona o odpovědnosti za přestupky), nelze takto formulovanému výroku prvostupňového rozhodnutí z hlediska zákonných požadavků na specifikaci času spáchání přestupku ve smyslu § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky nic vytknout.
33. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že v daném případě nebyla naplněna materiální stránka (společenská škodlivost) přestupku. Žalovaný v tomto ohledu přílehavě odkázal na rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS, podle kterého lze

obecně „vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přešupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přešupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přešupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přešupku [...]. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přešupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přešupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přešupek.“

34. V případě žalobkyně nelze dospět k závěru, že by se k okolnostem přešupkového jednání přidružily významné okolnosti, jež by vylučovaly ohrožení veřejného zájmu na ochraně před rozšiřováním hazardních her a zvyšováním počtu hráčů. Soud znovu zdůrazňuje, že reklama na budově herny byla snadno viditelná z veřejné ulice a do značné míry (zejména ve spodní části polepů) byla umístěna i v zorném poli kolemjdoucích, jak je patrné z pořízené fotodokumentace. K porušení zákazu podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách tudíž došlo nikoliv zanedbatelným způsobem. Neobstojí proto argumentace žalobkyně, že umístění reklamy na budově herny nemohlo být společensky škodlivé, jelikož nápisy a loga na budově herny byly provedeny pouze malým písmem. Tato skutečnost může ovlivnit pouze povahu a závažnost spáchaného přešupku, kterou správní orgány zohledňují při určení druhu a výměry správního trestu (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 2. 2021, č. j. 57 Af 33/2019-68, bod 35).
35. Soud se dále zabýval námitkou, že postup orgánů celní správy byl vůči ní diskriminační, jelikož provozovatelé hazardních her jiného charakteru (např. loterie) mohou své budovy označovat poutači, světelnými znameními a cedulemi se svým názvem a logem zcela libovolně. Žalobkyně touto argumentací v zásadě vyjádřila obecný nesouhlas se zákazem obsaženým v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, který považuje za diskriminační.
36. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách uvádí, že „hlediska rozvoje problémového a patologického hráčství představují v ČR nejvyšší riziko THZ [technická herní zařízení – pozn. soudu]. **Hráči na THZ tvoří zdaleka nejvyšší podíl patologických hráčů** (83 % osob léčených pro patologické hráčství v r. 2013). Z dostupných dat dále vyplývá, že ve zvýšeném riziku se nacházejí také on-line hráči, kteří, podobně jako hráči THZ, vykazují v průměru vysoké skóre problémového hraní a vysokou průměrnou výši sázek. Vyšší rizikovost her vyplývá především z jejich tzv. strukturních charakteristik (např. maximální sázka a výhra, časová prodleva mezi hrami, maximální hodinová výhra, prostředí nebo vizuální efekty zařízení) a z faktorů prostředí, kde se hry hrají – tyto faktory podněcují vtažení do hry, pohlčení hrou, rychlé a časté opakování sázek, hraní v jednom tahu, překračování původní zamýšlené maximální výše sázek apod. Z tohoto hlediska jsou právě THZ a „live“ sázky velmi rizikové.“ Obdobně celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí s odkazem na Výroční zprávu o hazardním hraní v České republice v roce 2018 upozorňuje, že pro většinu patologických hráčů v léčbě byly hlavní hazardní hrou vedoucí k rozvoji gamblerské závislosti právě technické hry. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách dále odkazuje na studii „Společenské náklady na hazardní hraní v České republice“ vypracovanou Psychiatrickým centrem Praha při 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, podle které „identifikované společenské náklady na hazardní hraní se v České republice v roce 2012 pohybovaly ve velmi konzervativních odhadech ve výši mezi 14,2 a 16,1 mld. Kč. **Většina nákladů vzniká v souvislosti s hraním na tzv. výherních automatech [...], jejichž výrazné omezení v jiných**

částech světa vedlo k prokazatelnému snížení počtu patologických hazardních hráčů a tím i společenských nákladů na hazardní hraní. Uvedené náklady jsou vztaženy k populaci tzv. problémových, resp. patologických hráčů. Problémoví hráči (hráči s vyšším rizikem) tvoří 1,7 % až 2,3 % obyvatel (123 – 170 tis. obyvatel), z toho potenciální patologičtí hráči (hráči s vysokým rizikem) tvoří 0,6 % – 1 % populace (40 – 80 tis. obyvatel). Společenské náklady na jednoho problémového hráče jsou tedy rovny 22 909 – 23 286 Kč ročně a náklady na jednoho patologického hráče odpovídají 307 061 – 325 740 Kč ročně. Tyto náklady v celé výši nenese pouze daný hráč, ale také další lidé, jako je jeho nejbližší rodina a potažmo celá společnost.“

37. Z uvedeného vyplývá, že technické hry představují společensky nejrizikovější druh hazardních her (srov. § 3 odst. 2 zákona o hazardních hrách) a s jejich provozováním jsou spojeny nejvyšší společenské náklady. Právě tato skutečnost představuje dostatečný důvod pro to, aby zákonodárce stanovil pro provozování technických her přísnější podmínky (včetně striktnějších omezení týkajících se venkovního vzhledu herního prostoru), než je tomu v případě provozování hazardních her jiného druhu. Soud proto neshledal, že by zákaz obsažený v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách působil vůči žalobkyni ve srovnání s provozovateli jiných hazardních her diskriminačně.

V. Závěr a náklady řízení

38. S ohledem na výše uvedené soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
39. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. listopadu 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu